

Amagerbanens omnibus-ruter.

En anden transportform. Anne med mig i dukkevogn.

På billedet herover er det en far og søn der venter på bussen med retning mod Dragør station ved stoppestedet på Engvej.

Til venstre står vi tre søskende og venter på Amagerbanens omnibusruters rutebil mod København.

På cykeltur ud over Sjællandsbroen.

Ferierejser var der sjældent råd til, men et par gange vandt min far, på sin arbejdsplads, et sommerhus for en uge. En enkelt gang havde mine forældre lejet et værelse i et pensionat i Hornbæk for 14 dage. Det regnede og stormede det meste af tiden, men Karl Johan og jeg fik tiden til at gå med at fiske småtorsk på molen i Hornbæk. Aftensmaden bestod som regel af dåsemad varmet på et blus på værelset. Torskene var små og min mor ville ikke stå og ordne fisk når der ikke var et køkken, så de røg ud igen.

Tre gange skulle vi på den helt store rejse – til Ans i Jylland, noget familie dér havde en bondegård med alt fra grise, køer, heste og høns til ræve i skoven samt fisk i åen der løb gennem baghaven. Et løft hvor vi måtte lege, var der også. Min første – og eneste ridetur på hesteryg – foregik på markerne bag gården. Hesten gik i galop og jeg røg

af, hvorefter krikken straks stak af. Gårdens karl og jeg måtte bruge hele aftenen på at finde den igen.

En enkelt gang var min søster med mine forældre til Bornholm. Når bornholmerbåden passerede forbi Engparken ude i Øresund stod Karl Johan og jeg, samt min farmor der passede os, på altanen og vinkede med en stor hvid dug. Efterfølgende hørte jeg, at mine forældre godt kunne se det fra skibet.

Efterhånden blev der flere boligblokke færdiggjort og der flyttede mange unge par ind med et barn eller to og de fik flere endnu, i hvert fald syntes jeg at der var masser af legekammerater.

Det første legetøj jeg husker var en "stor" bus lavet af masonitplader, som jeg kunne sidde på og skubbe mig frem – jeg har vel været 2-3 år. Lego plasticklodserne var lige kommet frem og jeg fik min første æske da

jeg var fire år, ellers bestod det meste af legetøjet af træ eller blik. Senere fik jeg så min første Tekno-bil.

Vi kunne lege ude hele dagen og kom først op når vores mor stod på altanen og råbte at vi skulle komme op og spise. Det var ikke altid at det passede os, for nu legede vi lige så godt.

Søster Anne har fortalt mig at jeg kunne blive så arrig, når jeg blev kaldt op, at jeg dunkede hovedet ned i jorden – jeg er nu ikke sikker på at hun husker helt rigtigt. Jeg kan i hvert fald ikke huske det, hvilket selvfølgelig også kan være fordi jeg fik hukommelsestab af denne dunkne hoved!

Det var de gamle danske retter der kom på bordet; frikadeller, hakkebøffer halvt af okse og halvt af hest, høns i peberrodssovs, medisterpølse, boller i karry og så var der den ugentlige, uomgæelige grøddag. Om sommeren fik vi altid salat eller grøntsager til

På billederne til venstre slår Karl Johan og jeg Katten af tønden på en af Engparkens legepladser. Vi var ikke meget for at blive klædt ud.

Udsigten fra vores altan udover rækkehusene mod Øresund.